

Oktobar 1864

Carte Blanche

Kao bol, kao mir, kao istina
Izgleda sve.
Kao belo i crno i nestvarno,
K'o kisna kap.
Kao rec, kao mit, kao izazov,
Dolazis ti.
Tako hladan i dalek, neodredjen,
Prozirni lik.

Ja vise nemam snage
Da ti se prepustim.
Ja vise nemam volje da ti snove podarim.
Ja samo imam zelju
Da te zaboravim
I da ti pruzim osmeh kao zadnji blagoslov za put.

I tako hodaš i misliš i sećas se
Kao kroz dim.
Prvi sneg teko mek, tako prozračan
K'o beli til.
Kao glas, kao trag, kao nestanak
Jedinog sna
Neka glupa praznina se ogleda
U ocima.

Ja vise nemam snage
Da ti se prepustim.
Ja vise nemam volje da ti snove podarim.
Ja samo imam zelju
Da te zaboravim
I da ti pruzim osmeh kao zadnji blagoslov za put.